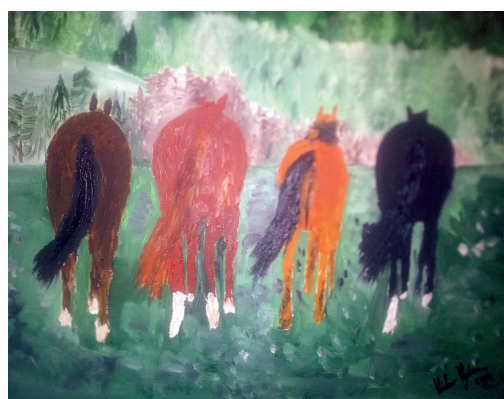

Václav
VYDRA

Výsledek snažení malíře – amatéra. Kde se nechal inspirovat, je víc než jasné.

SRDCAŘ

Vidět Václava Vydra sedět v klidu nad kávou a dortem je skoro zázrak. Čas je pro usměvavého herce snad ještě větším nepřítelem než pro kohokoli z nás. TEXT: ANDREA JEŽKOVÁ

Doplňuješ tím dortem energii, nebo se ti dnes něco povedlo a odměňuješ se za to?

Zatím mám za sebou jen zkoušku v divadle, kde zkoušíme hru *Bytná na zabítí*. Je to vtipný detektivní příběh, ve kterém hrají jednoho z pěti lupičů, kteří společně plánují poštovní loupež. Pronajmou si kvůli tomu byt u jedné staré paní, kterou nakonec do loupeže také zainteresují, a... To už bych ale prozradil moc, premiéra je 16. května, tak vás srdečně zvu.

Být dva měsíce zavřený v divadle musí být pro tebe utrpení.

A jaké! Kdyby tak šlo udělat, aby se rovnou hrálo! Byl bych snad schopný naučit se roli sám doma. I když nevím... Většinou

na mě funguje, když jsem pod tlakem a už opravdu musím, pak zapínám naplno. V divadle ale člověk začne „chca nechca“. Horší jsou různé rozhovory, malování obrázků, na které jsem teď kývl v rámci projektu *Malujme srdcem*, nebo odpovídání na maily a podobné věci. Na to se vrhám, až když to hodně hoří. Poslední dobou se tím však cítím být trochu „dušený“, nestíhám to.

Důležité je srovnat si priority a rozpoznat, co spěchá hodně a co můžeš odložit...

Jistě. Ale vysvětluj to člověku, který mi pošle mail, vyžaduje odpověď a já mu ji pošlu třeba za půl roku. S žádostmi o autogramy je to stejné, a to mi s tím pomáhá jeden můj